

1. PRZYWALAĆ (3) *vb impf*

W formach odmiennych -wã- (1), -wa- (1) Mącz (1:1).

praes 1 sg przywálâm (3). ◊ [3 sg przywálają.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Tocząc coś ciężkiego przybliżać, przysuwać; advolvere Mącz, Cn; superolvere Calep (2): Advolvo, Przitaczam/ przywalam. Mącz 506d; Calep 1034a.*

[przywalać co skąd: łośnie/ Vpadáią/ od siekiér brzmi iedliná głóśnie/ Ieśieninę/ y dęby wielkie rozbiiaią Klinmi/ á z gór modrzewie wielkie przywalaia [advolvont ingentis montibus ornos VI 182]. VergKoch 156.]

2. *Przygniatać, przytłaczać, przyduszać padając, waląc się na kogoś a. na coś; obruere Mącz, Cn; adobruere, superobruere Cn (1): Obruo, Przipádam/ Przilegam/ Prziwálam/ Przitlaczam. Mącz 361d.*

[przywalać kogo: A Zmodź Niemcow ták kole/ bije/ wiąże/ fiecze/ Aż krew po gęstym krzewiu y kłodzinách ciecze. Drugich drzewá okrutnym przywalaia pędem/ Leżą trupi oziębli przytłuczeni rzędem StryjKron 581 [idem] StryjPoczqt 411.]

***** [Bez wystarczającego kontekstu: Przywalam/ Advolvo, obruo, opprimo. Volck Vvv4v.]**

Synonimy: 2. przylegać, przypadać, przyrzucać, przytłaczać.

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.